

magukkal sodorjanak s azokban elmerüljünk. A világ ábrázatát mi meg nem változtathatjuk, szebbé nem tehetjük, de munkások lehetünk abban, hogy azt ne torzítsuk el még jobban. Nekünk is vannak egyesületeink, működjenek azok úgy, hogy senki szemrehányással ne illethesse; sőt a közelismerést kiérdemeljék; maradjanak saját hatáskörükben s ne igyekezzenek statust alkotni a statusban. Kölcsonós bizalom és szeretet vezessen mindnyájunkat szeretett egyházunk épületének fenntartásában, intézményeinek fejlesztésében, hogy a mikor eljő az az idő, — mert végre mégis el kell jönnie — a mikor a most háborgó hullámok lecsillapulnak, az egyetértés, a béke és szeretet fáklyái hazánk bérczein és völgyeiben, a folyók mentén és a síkságokon kigyulnak s nemzetünk az általános jólét ünnepét fogja megülni, abban mi is résztvehessünk azzal az öntudattal, hogy annak megteremtésében, ha bármily kis részünk, de nekünk, a mi kicsiny egyházunknak is volt.

Mielőtt még egyházi főtanácsi gyűlésünket megnyitnám, nem mulaszthatom el a kegyeletes megemlékezés koszoruját letenni zsinati főtanácsunk óta elhunyt 2 egyházi tanácsosunk sírjára. Az egyik Barabási Ferencz, volt ny. árvaszéki elnök Marosvásárhelyt. A másik dr. Kőváry László, a Magyar Tudományos Akadémia volt nestora, kolozsvári kollégiumunknak legidősebb felügyelő gondnoka, egyházunknak különösen az irodalmi téren egyik büszkesége. Halála felett E. K. Tanácsunk jegyzőkönyvében is kifejezte a maga fájó részvétét s özvegyének ezt írásban is megküldötte. Pár nappal ezelőtt kaptam Szolnokról Berde István, kir. táblai bíró haláláról is a szomorú jelentést, a kivel e szerint 3 hó alatt 3 egyh. tanácsos afiát vesztettük el. Legyen csendes álmuk. Béke lengen sírjok felett.

Ezek után a jelen főtanácsi gyűlést ezennel megnyitottunk nyilvánítom.

G o n d o l a t o k.

1899. aug. 15—1906. aug. 15.

Emlékezés.

A ház fedeléről elszáll egy pár galamb. Tekintetem kíséri őket. Eltűnnek. Darabig várom, de nem jönnek. Ki tudja hová, miért mentek? Egy bizonyos, hogy később megtérnek; a miért kirepültek, visszatérnek: megnyugodni éjjelre a családi fészekbe.

Ah! Nekünk is volt két ily galambunk. Egyik hét éve hagyott el, a másik csak az imént, még meleg a helye. De hiában várjuk.

Elmentek a jó Istenhez előre, nekünk helyet csinálni és midőn mi itt árván könnyel áztatjuk nyomdokukat, ők megdicsőült arcczal várják azokat, kiket itt hagytak, kiket ők szerettek. Hisz igazán boldogok — ő nélkülök — ők sem lehetnek. Mikor teljesedik be kívánságuk, ki tudja mikor üt az óra, mely egyesíti az elváltakat? Addig üres a ház. Nyomott a hangulat és kedélyünk a bús ideák vert útját járja. Ki-kitér előle, újra visszatér órája, mint pille, mely önként megy a tűzhalálba.

1906. aug. 27. A nagy bánat — akár hosszú, gyötrelmes órák árán ejt hatalmába, akár mint villám sujt le körünkbe — félelmes ellenség gyanánt lesz úrunkká, azután oly barátunkká, kítől nem birunk megválni. Csak később, nagy idő elteltével, midőn fájdalomunk esillapodott és meglazult a kapocs, mely hozzáköt — a távolból borzalommal gondolunk vissza az átélt szomorú napokra.

A bánat, mely minket ér, fokmérője a baráti érzésnek, melylyel irányunkban viseltetnek. A ki nem osztozik őszintén bánatunkban, az nem lehet barátunk.

A barátság, oly szó, melyet mindenki ajkára vesz, de a melynek értékét és kötelezettségét kevés ember fogja fel és teljesíti.

BR. PETRICHEVICH HORVÁTH KÁLMÁN.

IRODALMI ÉRTESÍTŐ.

Zsinati imák és beszédek. A csókfalvi unitárius zsinaton mondott imák és beszédek külön füzetben megjelentek. Régi szokása a zsinattartó köröknek, hogy az ily ünnepség alkalmával tartott imákat és beszédeket kiadják. Azt cselekedte most a zsinatot együttesen tartó küküllői és marosi egyházkör is. A püspök ékeszavú beszédei mellett magába foglalja a két nap alatt tartott összes beszédeket. Mindenik szónok a legjobbat hozza elő magából az ünnepség alkalmára, folyóiratunkból is régebb ismertek és ifjú emberek. Itt jelezzük a füzet egész tartalmát: Ima. Kelemen György. Az igazság napja. Ima és beszéd. Vári Albert. Üdvözlő beszéd. Ferencz József. Urvacsorai beszéd és imák. Ürmösi Kálmán. Jézus országa nem e világból való. Ima és beszéd. Kelemen Árpád. Urvacsorai beszéd és imák. Nagy Béla. Az igehirdetés. Ima és beszéd. Guido Béla. A valláserkölcsei élet ápolása szóval és csele-